

Legea nr. 253/2013
privind executarea pedepselor, a măsurilor educative
și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de
organele judiciare în cursul procesului penal

publicată în
M. Of. nr. 513 din 14 august 2013

Cuprins	Art.
Titlul I. Dispoziții generale	1-21
Capitolul I. Domeniul și scopul reglementării	1-3
Capitolul II. Principii	4-13
Capitolul III. Caracterul jurisdicțional al executării	14-17
Capitolul IV. Colaborarea cu instituțiile din comunitate în executarea pedepselor și a măsurilor neprivative de libertate	18-21
Titlul II. Executarea pedepselor neprivative de libertate	22-42
Capitolul I. Executarea pedepsei amenizii aplicabile persoanei fizice	22-24
Capitolul II. Executarea pedepsei amenizii aplicabile persoanei juridice	25-26
Capitolul III. Executarea pedepsei accesorii a interzicerii exercitării unor drepturi	27-28
Capitolul IV. Executarea pedepselor complementare	29-41
<i>Secțiunea 1. Executarea pedepselor complementare</i> <i>aplicabile persoanei fizice</i>	29-33
<i>Secțiunea a 2-a. Executarea pedepselor complementare</i> <i>aplicabile persoanei juridice</i>	34-41
Capitolul V. Efectele fuziunii, absorbției, divizării, reducerii capitalului social, dizolvării sau lichidării persoanei juridice în faza de executare	42
Titlul III. Executarea măsurilor de supraveghere și a obligațiilor dispuse de instanță potrivit Codului penal	43-62
Capitolul I. Dispoziții generale	43-46
Capitolul II. Amânarea aplicării pedepsei	47-56
Capitolul III. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere	57
Capitolul IV. Liberarea condiționată	58-62
Titlul IV. Dispoziții privind executarea măsurilor educative neprivative de libertate	63-76
Capitolul I. Dispoziții generale	63-65

Capitolul II. Executarea măsurilor educative neprivative de libertate _____	66-69
Capitolul III. Dispoziții comune _____	70-76
Titlul V. Executarea măsurilor de siguranță _____	77-79
Titlul VI. Obligațiile impuse în caz de amânare sau întrerupere a executării pedepsei detențiunii pe viață sau a închisorii _____	80-81
Titlul VII. Măsurile preventive neprivative de libertate _____	82-86
Capitolul I. Măsurile preventive neprivative de libertate aplicabile persoanei fizice _____	82-84
Capitolul II. Măsurile preventive aplicabile persoanei juridice _____	85-86
Titlul VIII. Executarea obligațiilor stabilite de procuror în cazul renunțării la urmărirea penală _____	87-90
Titlul IX. Dispoziții tranzitorii și finale _____	91-92

Titlul I. Dispoziții generale

Capitolul I. Domeniul și scopul reglementării

Art. 1. Domeniul de reglementare. Prezenta lege reglementează modul și condițiile în care sunt executate:

- a) pedeapsa amenzii;
- b) pedeapsa accesorie;

c) pedepsele complementare: interzicerea exercitării unor drepturi, degradarea militară, publicarea hotărârii de condamnare, dizolvarea persoanei juridice, suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice, închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice, interzicerea de a participa la procedurile de achiziții publice, plasarea sub supraveghere judiciară, afișarea sau publicarea hotărârii de condamnare;

d) măsurile de supraveghere și obligațiile impuse de instanță în cazul amânării aplicării pedepsei, suspendării executării pedepsei sub supraveghere și liberării condiționate;

e) măsurile educative neprivative de libertate: stagiul de formare civică, supravegherea, consemnarea la sfârșit de săptămână; asistarea zilnică;

f) obligațiile impuse de instanță în cazul liberării minorului din executarea unei măsuri educative privative de libertate;

g) măsurile neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal: controlul judiciar, controlul judiciar pe cauțiune;

h) obligațiile impuse de instanță în cazul acordării amânării sau întreruperii executării pedepsei;

i) obligațiile impuse de procuror în cazul dispunerii renunțării la urmărirea penală.

Art. 2. Definiții. În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) *instituții din comunitate* – autoritățile și instituțiile publice, organizațiile nonguvernamentale și alte persoane juridice care participă la executarea pedepselor sau măsurilor neprivative de libertate prin colaborare la nivelul comunității locale cu autoritățile direct responsabile de asigurarea executării acestor pedepse sau măsuri;

b) *termen de supraveghere* sau *durata supravegherii* desemnează intervalul de timp în care persoana față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, liberarea condiționată ori o măsură educativă neprivativă de libertate, în cazul minorilor, trebuie să respecte obligațiile ori măsurile de supraveghere dispuse de instanță în sarcina sa.

Art. 3. Scopul legii. (1) Prin reglementarea executării pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri prevăzute la art. 1 se urmărește asigurarea echilibrului dintre protecția societății prin menținerea ordinii de drept, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, și menținerea în comunitate a persoanei care a comis una sau mai multe fapte prevăzute de legea penală.

(2) Scopul măsurilor procesuale prevăzute la art. 1 lit. g) este asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, împiedicarea sustragerii inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori prevenirea săvârșirii de infracțiuni, în condițiile promovării unor măsuri alternative la arestarea preventivă.

Capitolul II. Principii

Art. 4. Legalitatea executării. Executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri prevăzute la art. 1 dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, se realizează în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, ale prezentei legi și ale altor reglementări în materie.

Art. 5. Temeiul executării. Pedepsele, amânarea aplicării pedepsei, măsurile educative și celelalte măsuri prevăzute la art. 1, neprivative de libertate, se execută numai în temeiul hotărârilor judecătorești rămase definitive, iar alte măsuri neprivative de libertate luate în cursul procesului penal se execută în temeiul dispozițiilor organelor judiciare.

Art. 6. Respectarea drepturilor și libertăților fundamentale. Pedepsele, măsurile educative și celelalte măsuri prevăzute la art. 1 dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, sunt puse în executare în condiții care să asigure respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale, cu limitările inerente naturii și conținutului acestor pedepse și măsuri.

Art. 7. Respectarea demnității umane. (1) Pedepsele, măsurile educative și celelalte măsuri prevăzute la art. 1, dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, se execută în condiții care să asigure respectarea demnității umane.

(2) Executarea pedepselor și a măsurilor prevăzute la alin. (1) nu poate implica aplicarea unor tratamente inumane sau degradante.

Art. 8. Respectarea dreptului la viața privată. (1) Pedepsele, măsurile educative și celelalte măsuri prevăzute la art. 1 dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, sunt puse în executare în condiții care să nu îngreudească exercitarea dreptului la viața privată mai mult decât este inerent naturii și conținutului lor.

(2) Fotografierea sau înregistrarea audiovideo a persoanelor care execută obligațiile prevăzute la art. 85 alin. (2) lit. a)-c), art. 93 alin. (2) lit. a)-c), art. 101 alin. (2) lit. a) și b) și art. 121 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, de către persoanele care asigură sau contribuie la executarea acestor obligații nu se poate face fără consimțământul persoanei supravegheate.

Art. 9. Respectarea confidențialității și a datelor cu caracter personal. Persoanele fizice și juridice implicate în executarea pedepselor, a măsurilor educative și a celorlalte măsuri prevăzute la art. 1 sunt obligate la respectarea confidențialității și a regulilor de protecție a datelor cu caracter personal, prevăzute de reglementările în materie.

Art. 10. Interzicerea discriminării. În timpul executării pedepselor, măsurilor educative și a celorlalte măsuri prevăzute la art. 1 dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, este interzisă orice formă de discriminare pe teme de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie ori apartenență politică, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA ori pentru alte împrejurări de același fel.

Art. 11. Informarea persoanei care nu vorbește, nu înțelege limba română ori nu se poate exprima. (1) Informarea persoanei aflate în executarea pedepselor, măsurilor educative sau a altor măsuri prevăzute la art. 1 dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, care nu vorbește sau nu înțelege limba română ori nu se poate exprima, cu privire la conținutul pedepsei sau măsurii dispuse, precum și cu privire la principalele acte efectuate în procedura de executare a acestora se face într-o limbă, respectiv într-un limbaj pe care aceasta îl înțelege, prin intermediul unui traducător și interpret autorizat sau prin intermediul unui interpret de limbaj mimico-gestual, plătit din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției.

(2) În cazul cetățenilor români care aparțin unei minorități naționale, informarea prevăzută la alin. (1) se face în limba maternă a acestora, la cererea persoanei.

(3) Informarea prevăzută la alin. (1) poate fi făcută și de către un consilier de probațiune sau, după caz, de către reprezentantul autorității responsabile de punerea în executare a pedepselor, a măsurilor educative sau a altor măsuri prevăzute la art. 1, care cunoaște limba sau limbajul utilizat de către persoana în cauză, cu acordul acesteia, în condițiile stabilite prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 12. Implicarea persoanei și a comunității în executare. (1) Executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri prevăzute la art. 1 dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, se bazează pe cooperarea persoanei aflate în executare și implicarea activă a instituțiilor din comunitate.

(2) În vederea asigurării unei cooperări efective a persoanei aflate în executare, aceasta are dreptul de a solicita instituției care asigură executarea măsurii în cauză lămuriri cu privire la conținutul pedepsei sau al măsurii pe care o execută.

Art. 13. Suportarea costurilor. (1) Dacă, în mod excepțional, pe parcursul executării pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri prevăzute la art. 1, dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate, este necesară efectuarea unor cheltuieli, achitarea unor taxe sau contribuții, acestea vor fi suportate de către persoanele vizate, cu excepția situațiilor în care persoanele nu dispun de mijloace bănești suficiente.

(2) Sunt considerate *persoane fără mijloace bănești suficiente* persoanele singure sau persoanele din familiile cărora, în ultimele două luni anterioare formulării cererii pentru scutirea de la plata cheltuielilor prevăzute la alin. (1), le-a fost recunoscut dreptul la ajutor social, prin emiterea dispoziției de către primar, în condițiile Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, și/sau la alocația pentru susținerea familiei, în condițiile Legii nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, republicată, cu modificările ulterioare. În acest caz, sumele prevăzute la alin. (1) se suportă în întregime de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției.

Capitolul III. Caracterul jurisdicțional al executării

Art. 14. Judecătorul delegat cu executarea. (1) Instanța de executare delegă anual unul sau mai mulți dintre judecătorii acesteia pentru coordonarea activităților privind punerea în executare a hotărârilor judecătorești.

(2) Judecătorul delegat cu executarea unei pedepse sau măsuri neprivative de libertate rămâne, de regulă, același pe toată perioada executării.

(3) Activitatea specifică procesului de supraveghere efectuată de către serviciul de probațiune sau de către celelalte autorități responsabile de punerea în executare a pedepselor, măsurilor educative sau a altor măsuri prevăzute la art. 1 și de către instituțiile din comunitate se desfășoară sub îndrumarea și controlul judecătorului delegat cu executarea.

Art. 15. Atribuțiile judecătorului delegat cu executarea. În realizarea activității de îndrumare și control al executării pedepselor și măsurilor educative și a altor măsuri prevăzute de prezenta lege, neprivative de libertate, judecătorul delegat cu executarea exercită următoarele atribuții:

a) asigură punerea în executare, prin comunicarea, către serviciul de probațiune și alte instituții prevăzute de prezenta lege implicate în executarea pedepselor și măsurilor neprivative de libertate, a copiilor de pe hotărâre sau, după caz, de pe dispozitivul acesteia, prin care s-au dispus aceste pedepse sau măsuri;

b) asigură punerea în executare a măsurilor educative neprivative de libertate, prin exercitarea competențelor prevăzute de prezenta lege;

c) sesizează instanța de executare în cazul în care, cu prilejul punerii în executare a hotărârii sau în cursul executării, se ivește vreo nelămurire ori împiedicare;

d) rezolvă incidentele ivite în cursul executării date prin lege în competența sa;

e) sesizează instanța de executare, în cazurile prevăzute de prezenta lege, pentru modificarea conținutului, înlocuirea, încetarea unor obligații sau revocarea unor pedepse ori măsuri neprivative de libertate;

f) soluționează plângerile împotriva deciziilor consilierului de probațiune;

g) aplică amenzi judiciare în cazul comiterii unor abateri judiciare prevăzute de prezenta lege;

h) îndeplinește alte atribuții date prin lege în competența sa.

Art. 16. Actele judecătorului delegat cu executarea. (1) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 15 lit. c) și e), judecătorul delegat cu executarea întocmește o adresă de sesizare în care consemnează împrejurările constatate, pe care o înaintează instanței.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 15 lit. d), f) și g), judecătorul delegat cu executarea se pronunță prin încheiere. Încheierile emise în exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 15 lit. d) și f) nu sunt supuse niciunei căi de atac.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 15 lit. a) și b), judecătorul delegat emite adrese sau dispoziții.

Art. 17. Relația consilierului de probațiune cu judecătorul delegat cu executarea. (1) Consilierul de probațiune este obligat să încunoștințeze de îndată judecătorul delegat cu executarea despre orice nelămurire,

împiedicare ori incident survenit în cursul executării a cărui soluționare revine, potrivit legii, judecătorului.

(2) În situația în care, pentru sesizarea instanței potrivit art. 15 lit. e), legea prevede consultarea prealabilă de către judecător a unui raport sau referat de evaluare, la solicitarea judecătorului, consilierul de probațiune transmite raportul sau referatul de evaluare în termen de 14 zile de la data primirii solicitării la serviciul de probațiune. Nedepunerea raportului sau a referatului de evaluare în termenul stabilit nu împiedică sesizarea instanței de către judecătorul delegat cu executarea.

(3) În cazurile expres prevăzute de lege, consilierul de probațiune emite decizii care sunt obligatorii pentru persoanele aflate în supraveghere și instituțiile din comunitate vizate.

(4) Împotriva deciziilor consilierului de probațiune, persoana sau instituția din comunitate vizată poate face plângere la judecătorul delegat cu executarea. Plângerea persoanei supravegheate nu suspendă executarea deciziei atacate.

(5) Nu se poate formula plângere împotriva sesizării instanței făcute de către consilierul de probațiune în cazurile în care sesizarea este de competența sa.

(6) Plângerea se soluționează în camera de consiliu, după ascultarea petentului și a consilierului de probațiune. Neprezentarea părților legal citate nu împiedică soluționarea plângerii.

Capitolul IV. Colaborarea cu instituțiile din comunitate în executarea pedepselor și a măsurilor neprivative de libertate

Art. 18. Participarea instituțiilor din comunitate la executarea pedepselor și a măsurilor neprivative de libertate. (1) Organizarea și desfășurarea executării pedepselor și a măsurilor neprivative de libertate se fac, în cazurile prevăzute de lege, de către instituții din comunitate, sub coordonarea serviciului de probațiune.

(2) Persoanele juridice de drept public pot fi implicate în activitățile prevăzute la alin. (1) și participă la desfășurarea acestora, prin decizie a consilierului de probațiune sau, după caz, prin dispoziție a judecătorului delegat cu executarea.

(3) Persoana juridică de drept public nu poate refuza desfășurarea, în condițiile alin. (1), a unei activități ce nu implică suportarea unor cheltuieli suplimentare, altele decât cele inerente activității respective. Refuzul nejustificat constituie abatere judiciară și se sancționează potrivit art. 19.

(4) În cazul în care activitatea stabilită de către consilierul de probațiune sau, după caz, de judecătorul delegat cu executarea implică alocarea unor resurse bugetare suplimentare, altele decât cele inerente activității respective, de către persoana juridică de drept public, desfășurarea respectivei

activități nu poate fi dispusă fără consimțământul persoanei juridice în cauză.

(5) Persoanele juridice de drept privat pot fi implicate în activitățile prevăzute la alin. (1) dacă sunt abilitate potrivit art. 20.

(6) Instituțiile din comunitate care participă la executarea pedepselor și a măsurilor neprivative de libertate trebuie să respecte în activitatea lor standardele minime de lucru în probațiune pentru instituțiile din comunitate aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 19. Abateri judiciare. (1) Neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor stabilite în sarcina instituțiilor din comunitate care participă la executarea pedepselor și a măsurilor neprivative de libertate constituie abatere judiciară și se sancționează cu amendă judiciară de la 500 lei la 5.000 lei.

(2) Criteriile pe baza cărora se apreciază neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor stabilite în sarcina instituțiilor din comunitate sunt stabilite prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(3) Amendă judiciară prevăzută la alin. (1) se aplică de către judecătorul delegat cu executarea. Procedura privitoare la amendă judiciară este cea prevăzută la art. 284 din Legea nr. 135/2010, care se aplică în mod corespunzător.

(4) Sesizarea judecătorului delegat cu executarea se face de către serviciul de probațiune sau din oficiu.

Art. 20. Procedura de abilitare a asociațiilor, fundațiilor și societăților comerciale^[1]. (1) Abilitarea asociațiilor, fundațiilor și societăților comerciale dintre cele prevăzute la art. 21 se acordă la cerere de către judecătorul delegat cu executarea din cadrul tribunalului în circumscripția căruia acestea își au sediul.

(2) Cererea de abilitare va fi însoțită de următoarele documente:

a) o copie de pe încheierea privind înregistrarea societății comerciale la registrul comerțului, respectiv înscrierea asociației sau a fundației în Registrul asociațiilor și fundațiilor;

b) o copie de pe actul constitutiv și statutul persoanei juridice;

c) bilanțul și bugetul de venituri și cheltuieli pe ultimii 3 ani;

d) o prezentare a activităților care urmează să fie organizate în cadrul persoanei juridice, a compatibilității acestora cu standardele prevăzute la

^[1] Potrivit art. 77 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (M. Of. nr. 365 din 30 mai 2012), „Ori de câte ori prin legi și prin alte acte normative se face trimitere la Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale ori la «societatea comercială/societățile comerciale», după caz, trimiterea se consideră a fi făcută la Legea societăților nr. 31/1990 ori, după caz, la «societatea/societățile reglementată/reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare». În tot cuprinsul Legii nr. 253/2013, acolo unde este cazul, trebuie avută în vedere această dispoziție.

art. 18 alin. (6), precum și a condițiilor în care aceste activități pot fi executate;

e) alte acreditări sau abilitări relevante pentru activitatea pentru care se solicită abilitarea.

(3) Judecătorul delegat cu executarea, primind cererea, solicită Direcției de probațiune întocmirea în termen de două luni a unui raport.

(4) La elaborarea raportului prevăzut la alin. (3), Direcția de probațiune va solicita informații și documente de la serviciul ori serviciile de probațiune în a căror circumscripție teritorială urmează să își desfășoare activitatea asociația, fundația ori societatea comercială dintre cele prevăzute la art. 21.

(5) Judecătorul se pronunță în camera de consiliu, cu citirea persoanei care solicită abilitarea și a Direcției de probațiune.

(6) Abilitarea se acordă prin încheiere definitivă, pe o perioadă de 5 ani. O copie a încheierii prin care s-a admis cererea de abilitare se comunică Direcției de probațiune, în vederea înscrierii persoanei într-o bază de date constituită la nivel național.

(7) Abilitarea poate fi retrasă de judecătorul delegat cu executarea din cadrul tribunalului care a acordat-o, prin încheiere definitivă, din oficiu sau la sesizarea Direcției de probațiune. Motivele și condițiile în care va putea fi retrasă abilitarea se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

Art. 21. Abilitarea societăților comerciale. (1) Pot solicita abilitarea pentru organizarea executării muncii neremunerate în folosul comunității doar societățile comerciale care au concesionat un serviciu public.

(2) Contravaloarea prestațiilor persoanelor care efectuează munca neremunerată în folosul comunității în cadrul societăților comerciale prevăzute la alin. (1) se virează la bugetul de stat, cu excepția situației în care contravaloarea prestațiilor este utilizată conform alin. (3).

(3) Societățile comerciale prevăzute la alin. (1) pot folosi contravaloarea prestațiilor pentru finanțarea unor cursuri de calificare profesională pentru persoane aflate în supravegherea serviciilor de probațiune.

(4) Abilitarea societăților comerciale pentru alte activități decât cele prevăzute la alin. (1) se face potrivit art. 20.

Titlul II. Executarea pedepselor neprivative de libertate

Capitolul I. Executarea pedepsei amenzii aplicabile persoanei fizice

Art. 22. Achitarea amenzii. (1) Persoana condamnată la pedeapsa amenzii este obligată să achite integral amenda în termen de 3 luni de

la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și să comunice judecătorului delegat cu executarea dovada plății, în termen de 15 zile de la efectuarea acesteia.

(2) Dacă persoana condamnată se află în imposibilitate de a achita integral amenda în termenul prevăzut la alin. (1), judecătorul delegat cu executarea, la cererea acesteia, poate dispune eșalonarea plății amenzii în rate lunare, pe o perioadă ce nu poate depăși 2 ani.

(3) Judecătorul delegat cu executarea, analizând cererea persoanei condamnate și documentele justificative privind imposibilitatea acesteia de achitare integrală a amenzii, se pronunță prin încheiere. În cazul în care dispune eșalonarea, încheierea va cuprinde: cuantumul amenzii, numărul de rate lunare în cuantum egal pentru care se eșalonează amenda, precum și termenul de plată. Prevederile art. 16 alin. (2) referitoare la incidentele ivite în cursul executării se aplică în mod corespunzător.

Art. 23. Procedura în caz de neexecutare a amenzii. (1) Judecătorul delegat cu executarea, constatând că persoana condamnată nu a achitat amenda, în tot sau în parte, în termenul prevăzut la art. 22 alin. (1) sau (2), sesizează instanța de executare, care procedează după cum urmează:

a) când constată că neexecutarea nu este imputabilă condamnatului, dispune executarea amenzii prin muncă neremunerată în folosul comunității, în afară de cazul în care persoana nu poate presta această muncă din cauza stării de sănătate, în condițiile prevăzute la art. 64 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare;

b) când constată că neexecutarea nu este imputabilă condamnatului și acesta nu își dă consimțământul la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, înlocuiește amenda cu închisoarea, în condițiile art. 64 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare;

c) când constată neexecutarea cu rea-credință a amenzii, înlocuiește amenda cu închisoarea, în condițiile art. 63 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sesizarea instanței de executare în condițiile alin. (1) lit. a) se poate face și la cererea condamnatului, de către judecătorul delegat cu executarea, chiar înainte de expirarea termenului de plată a amenzii.

(3) Procedura în fața instanței de executare este cea prevăzută la art. 586 și 597 din Legea nr. 135/2010.

(4) Pentru stabilirea motivelor ce au dus la neexecutarea pedepsei amenzii, instanța va solicita date privind situația materială a condamnatului de la autoritatea administrației publice locale de la domiciliul acestuia și, dacă apreciază necesar, angajatorului sau organelor fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și altor autorități sau instituții publice care dețin informații cu privire la situația patrimonială a condamnatului.

(5) În cazul în care instanța de executare dispune executarea amenzii prin muncă neremunerată în folosul comunității, o copie a hotărârii se trimite serviciului de probațiune competent. Prevederile art. 51 se aplică în mod corespunzător.

(6) Executarea muncii în folosul comunității se face într-un termen de maximum 2 ani de la rămânerea definitivă a hotărârii de executare a pedepsei amenzii, prin prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, și poate înceta și prin plata amenzii corespunzătoare zilelor-amendă neexecutate. Prevederile art. 52 alin. (2)-(8) se aplică în mod corespunzător.

Art. 24. Executarea amenzii care însoțește pedeapsa închisorii. (1) Dispozițiile art. 22 alin. (1) și ale art. 23 se aplică în mod corespunzător și în cazul persoanei condamnate la pedeapsa amenzii care însoțește pedeapsa închisorii.

(2) Munca neremunerată în folosul comunității, dispusă pentru executarea pedepsei amenzii, se execută după executarea sau considerarea ca executată a pedepsei închisorii.

Capitolul II. Executarea pedepsei amenzii aplicabile persoanei juridice

Art. 25. Achitarea amenzii. (1) Persoana juridică ce a fost condamnată la pedeapsa amenzii este obligată să achite integral amenda în termen de 3 luni de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și să comunice judecătorului delegat cu executarea dovada plății, în termen de 15 zile de la efectuarea acesteia.

(2) Dacă persoana juridică se află în imposibilitate de a achita integral amenda în termenul prevăzut la alin. (1), judecătorul delegat cu executarea, la cererea acesteia, poate dispune eșalonarea plății amenzii în rate lunare, pe o perioadă ce nu poate depăși 2 ani.

(3) Judecătorul delegat cu executarea, analizând cererea persoanei condamnate și documentele justificative privind imposibilitatea acesteia de achitare integrală a amenzii, se pronunță prin încheiere. În cazul în care dispune eșalonarea, încheierea va cuprinde: cuantumul amenzii, numărul de rate lunare în cuantum egal pentru care se eșalonează amenda, precum și termenul de plată. Prevederile art. 16 alin. (2) referitoare la incidentele ivite în cursul executării se aplică în mod corespunzător.

Art. 26. Executarea silită în caz de neachitare. (1) În cazul nerespectării termenului de achitare integrală a amenzii sau a unei rate, când plata a fost eșalonată, executarea pedepsei amenzii se face potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.